'क्षेत्रज्ञः' ध्यानेन स्थानाभिज्ञः,'भूत्वा',देहपातादूर्ध्वं 'एतानेव' देवान्, 'प्रविश्य', देववत्तदीयं 'अन्नं', भुङ्क्ते। 'एवं' सर्व्वमग्निस्वरूपं, 'यो वेद', स पुमान् 'तेषामेव' देवानां, 'सलोकतां' एकलोकनिवासं, 'सायुज्यं' एकत्र सहावस्थानञ्च, प्राप्नोति प्राप्य च पुनर्म्मृत्युरहितो भवति॥

इति दशमोऽनुवाकः।

अथ एकादशोऽनुवाकः।

(१) दशमे सावित्राग्न्यवयवानां नामवेदनमुक्तं। एकादशेऽन्वयव्यतिरेकाभ्यां विद्या प्रशस्यते। तत्रादावन्वयव्यतिरेकोपयुक्तं पुरुषद्वयमुपन्यस्यति। "कश्चिद्ध वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति। कश्चित् स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति" इति। लोके विवेकी विवेकरहितश्चेति द्वौ पुरुषौ। तत्र 'कश्चित्' विवेकी पुमान्, 'अस्माल्लोकात्' प्रत्यक्षतो दृश्यमानात् देहान्निःसङ्घातात्, 'प्रेत्य' विवेकेन स्वयं पृथग् भूत्वा, 'आत्मानं' स्वस्वरूपं, 'वेद', केन प्रकारेण वेदेति तदुच्यते, 'अयं' सावित्रोऽग्निरादित्यरूपः सर्व्वात्मकः सः 'अहमस्मीति', वेत्ति। अन्यस्तु 'कश्चित्' अविवेकी, 'स्वं लोकं' देहेन्द्रियादिव्यतिरिक्तं विवेकदृष्ट्यालोकयितुं शक्यं॥

(२) स्वमात्मानं न वेद तावुभौ पुरुषौ पुनर्विविच्य दर्शयति। "अग्निमुग्धो हैव धूमतान्तः। स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति।